

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114210193
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114210193.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, P.O.BOX 41, 810 01 Bratislava, proti odporkyni: J. J., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. XX, v konaní zastúpená opatrovníčkou: H. J. T., M. K. Y. R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie sumy 1.273,14 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 11C/92/2014-21 zo dňa 26.11.2014 sa zrušuje.

II. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 269,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 269,29 eura od 15.12.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

IV. Odporkyni sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

V. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 80,77 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 12.12.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.04.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.273,14 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 18.07.2011, ako aj náhrady trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril dňa 11.06.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100030408, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 720,00 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporkyňa zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 38,58 eura v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 2, do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatila len sumu 347,22 eura. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola v omeškaní s úhradou splátky č. 10 o viac ako 3 mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Odporkyňa mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 1.273,14 eura dňa 18.07.2011. Túto sumu neuhradila ani čiastočne. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11C/92/2014-21 zo dňa 26.11.2014.

Podľa § 173 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Vzhľadom k tomu, že sa platobný rozkaz nepodarilo odporkyne doručiť do vlastných rúk, súd ho vo výroku I. tohto rozhodnutia v zmysle § 173 ods. 2 OSP zrušil v plnom rozsahu.

Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporkyne, súd jej uznesením ustanovil v zmysle § 29 ods. 2 OSP pre toto konanie opatrovníčku. Opatrovníčke bol návrh s prílohami doručený dňa 30.09.2015, k tomuto uviedla, že rozhodnutie ponecháva na úvahe súdu v závislosti od vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu.

Podaním zo dňa 18.12.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.12.2014, oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporkyne. Navrhovateľ ani odporkyňa po doručení oznámenia o vstupe nenamietali proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporkyne.

Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 06.08.2015, kde uviedol, že s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z. jednoznačne vyplýva, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Vedľajší účastník poukázal na vady kontraktáčného procesu, ktoré môžu mať významné právne následky na daný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom. Samotný proces vzniku zmluvy začal podaním žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Následne navrhovateľ schválil žiadosť. Tento moment považuje vedľajší účastník za podstatný, keďže až schválením žiadosti predkladá navrhovateľ návrh na uzavretie zmluvy odporcovi. Toto sa však nestalo, navrhovateľ odovzdal podpísanú žiadosť odporcovi po tom, čo ju schválil bez ďalšieho, pričom mala nasledovať druhá fáza akceptácie návrhu odporcom. Žiadosť/zmluva trpí vnútorným obsahovým rozporom, a to rozporom v bode 5 a 6 ohľadom predpokladanej RPMN úveru a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Pôvodný návrh nebol akceptovaný obsahovo rovnakým úkonom navrhovateľa. Týmto nemohlo dôjsť k akceptácii návrhu navrhovateľom, ale len k novému návrhu na uzavretie zmluvy. Tento nový návrh však nikdy nebol akceptovaný odporcom. Zmluva nevznikla z dôvodu nedodržania písomnej formy zmluvy. Vzhľadom na uvedené vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania celého uplatneného práva. Keďže nebola uzavretá zmluva je potrebné aplikovať ustanovenia OZ o bezdôvodnom obohatení a plynutie premlčacej doby začína plynúť už odo dňa nasledujúceho od poskytnutia finančných prostriedkov. Navrhovateľ poskytol finančné prostriedky vo výške 626,51 eura v období 6/2010, pričom odporca vrátil 347,22 eura. Navrhovateľ podal žalobu vo veci samej až dňa 10.04.2014. Je zjavné, že uplynula dvojročná subjektívna, ako aj trojročná objektívna premlčacia doba podľa OZ. Ďalej vedľajší účastník uviedol, že ak by súd zastával iný právny názor, vyjadruje sa vedľajší účastník k povahe zmluvy a jej jednotlivých podmienok. Navrhovateľ má nárok na zaplatenie istiny úveru, ale bez poplatkov a úrokov za poskytnutie úveru. Neprijateľná inkorporačná doložka nemohla privodiť viazanosť zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Vedľajší účastník má za to, že odporca ako spotrebiteľ niekoľkonásobne preplatil požičanú istinu úveru a z tohto dôvodu považuje takéto plnenie uplatnené navrhovateľom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Navrhovateľ si v uplatňuje neprímerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporca vrátil navrhovateľovi sumu 347,22 eura, tým zanikla povinnosť odporcu vrátiť finančné prostriedky v tejto výške, pričom ostala povinnosť vrátiť sumu 269,29 eura. Záverom navrhol, aby súd návrh zamietol a zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 12.12.2013, výpisom z obchodného registra č.l. 4, Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8100030408 zo dňa 11.06.2010, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 11.06.2010, Kartou klienta č.l. 9, Oznámením o zosplatnení zo dňa 27.06.2011, Oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 18.12.2014, Vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 06.08.2015, ako aj ostatným obsahom spisu, prednesom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a opatrovníčky odporkyne v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 11.06.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100030408, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi revolvingový úver vo výške 720,00 eur pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,02 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %. Odporkyňa sa zaviazala splácať úver v mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 38,58 eura splatných 14. dňa v mesiaci, pri počte splátok 42. Odporkyňi bola titulom úveru vrátane revolvingov vyplatená suma 616,51 eura, keď odporkyňa z poskytnutého úveru zaplatila navrhovateľovi sumu 347,22 eura. Nakoľko bola odporkyňa s úhradou splátky v omeškaní viac ako tri mesiace, navrhovateľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru listom zo dňa 27.06.2011, s tým že k zosplatneniu malo prísť po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia. Doručenie ani odoslanie oznámenia preukázané nebolo.

Na pojednávaní dňa 01.12.2015 sa vedľajší účastník v zastúpení právnym zástupcom vyjadril v tom zmysle, že sa pridrižiava ich písomného vyjadrenia zo dňa 06.08.2015. Zmluva bez ohľadu na formu je spotrebiteľskou zmluvou a podľa § 54 ods. 2 OZ platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, čo v tomto prípade znamená, že sa postupuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, bez ohľadu na to, čo bolo dohodnuté, prípadne obsiahnuté zmluve. Zdôrazňuje, že tu platí § 52 ods. 2 OZ, ale aj ustanovenie o neprijateľných zmluvných podmienkach podľa § 53 ods. 1 OZ, pričom tieto neprijateľné zmluvné podmienky vyplývajú zo stanovenej výšky úrokov, poplatkov. Ďalej poukázal na to, že v obsahu sú uvedené niektoré časti menším písmom, táto zmluva nebola individuálne dohodnutá, je v rozpore s dobrými mravmi. V rozpore s ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch nemá príslušné náležitosti, takáto zmluva by bola zo zákona bez poplatkov a bezúročná. Vzhľadom na to, že vzniesli námietku premlčania podľa ustanovení OZ, navrhujú, aj vzhľadom na to, že inkorporačná doložka nie je v súlade so zákonom, aby žaloba bola zamietnutá a v prípade úspechu si uplatňujú trovy konania.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 8 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je dôvodný len z časti.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 11.06.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100030408, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi revolvingový úver s úverovým limitom vo výške 720,00 eur, z ktorého odporkyňa čerpala celkovo sumu 616,51 eura. Pokiaľ ide o námietky vedľajšieho účastníka, že kvôli vadám kontraktačného procesu nedošlo k uzavretiu zmluvy, k týmto súd uvádza, že má za to, že k uzatvoreniu zmluvy medzi navrhovateľom a odporkyňou prišlo, nakoľko došlo k zhode v prejavoch vôle jej účastníkov pokiaľ ide o výšku poskytnutého úveru, ako aj o výšku úroku, čo sú podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Ak aj nedošlo k akceptácii návrhu odporkyne týkajúceho sa iných náležitostí zmluvy (RPMN), táto skutočnosť má iné právne následky, ale nie absenciu uzavretia zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu nepovažoval súd námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú. Odporkyňa sa v zmluve zaviazala splatiť uvedený úver s príslušenstvom v 42 mesačných splátkach vo výške 38,58 eura. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,02 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 69,34 %. Rovnako, ročná percentuálna miera nákladov revolvingu bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 63,32 % a v časti 6. ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 60,50 %. Priemerná RPMN za úver predstavovala 51,49 %. Odporkyňa zaplatila navrhovateľovi z poskytnutého úveru vo výške 616,51 eura sumu 347,22 eura. Oznámením o zosplatení zo dňa 27.06.2011 upozornil navrhovateľ odporkyňu na možnosť zosplatenia dlhu, keď odoslanie ani doručenie oznámenia v konaní preukázané nebolo.

Medzi účastníkmi konania vznikol uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a

nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 OZ, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ) a zároveň navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 35,58 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov úveru, nakoľko táto je v časti 5. uvedená iba ako predpokladaná. Presná a zároveň odlišná výška RPMN je uvedená až v časti 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere, uvedené schválenie však odporkyňa neprijala písomnou formou, preto ho nemožno považovať za písomnou formou urobené dojednanie o RPMN. Z uvedených dôvodov považoval súd údaj o RPMN za v zmluve neuvedený. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba počtom splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol navrhovateľom uvedený až v listine pod názvom Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 11.06.2010, ktoré oznámenie však odporkyňa neprijala písomnou formou, a preto ho nemožno považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporkyňi sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru a žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany odporkyne. Keďže odporkyňa zaplatila z vyplateného úveru vrátane revolvingov vo výške 616,51 eura len časť vo výške 347,22 eura, súd jej uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 269,29 eura (616,51 eura - 347,22 eura).

Keďže navrhovateľ v konaní nepreukázal doručenie a ani len odoslanie oznámenia o zosplatnení zo dňa 27.06.2011 odporkyňi, súd nemal zosplatnenie úveru za preukázané, a preto vychádzal z konečnej splatnosti úveru dňa 14.12.2013 (viď oznámenie veriteľa č.l. 8). Odporkyňa sa teda dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 15.12.2013, t.j. deň po konečnej splatnosti úveru. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o osem percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 15.12.2013. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka navrhovateľa len na zaplatenie sumy 269,29 eura, bolo možné priznať navrhovateľovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Odporkyňa sa dostala do omeškania dňa 15.12.2013, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,25 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,25% (8 + 0,25 %) ročne zo sumy 269,29 eura od 15.12.2013 do zaplatenia, a vo zvyšku úroku z omeškania súd návrh zamietol.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval návrh navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 269,29 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 269,29 eura od 15.12.2013 do zaplatenia, a preto mu vo výroku II. vyhovel a vo zvyšku návrh vo výroku III. zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 OSP, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

O náhrade trov konania odporkyne súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 1.273,14 eura s príslušenstvom priznaná suma 269,29 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 21% a hrubý úspech odporkyne 79%, a teda konečný čistý úspech odporkyne je 58% (79 - 21), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporkyne na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však úspešnejšia odporkyňa právo na náhradu trov konania neuplatnila, ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej právo na náhradu trov konania vo výroku IV. nepriznal.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešnejšej odporkyne, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v sume 80,77 eura.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania, v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, a uznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 2 úkony právnej služby á 61,41 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 06.08.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 122,82 eura,
- režijné paušály pri úkonoch právnej služby: 1x 8,04 eura (s poukazom na 1SprV/654/2014 došlo k prevzatiu právneho zastúpenia v roku 2014), 1x 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 16,43 eura,

celkom vo výške 139,25 eura.

Vzhľadom na čiastočný čistý úspech odporkyne v rozsahu 58 % priznal súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania v sume 80,77 eura (58 % zo 139,25 eura).

Súd neuznal ako účelne vynaložené náklady na odmenu za úkon právnej služby „účasť na pojednávaní dňa 01.12.2015“, režijný paušál k nemu, ani cestovné náhrady a náhradu za stratu času, nakoľko uvedený úkon právnej služby nepovažoval za účelný. Vedľajší účastník vystupuje na strane odporcov v mnohých veciach prebiehajúcich na tunajšom súde, a preto mu (tak ako je to súdu známe z jeho úradnej činnosti) musí byť známe, že navrhovateľ z tohto konania, ani jeho právny zástupca, sa na pojednávaní zásadne nedostavujú a svoju neprítomnosť ospravedlňujú. V takom prípade má súd za to, že vedľajšiemu účastníkovi musí byť zrejmé, že účasť právneho zástupcu na pojednávaní bude celkom neúčelná, nakoľko nemôže nastať situácia, že by musel vedľajší účastník v zastúpení advokátom reagovať na prípadný prednes právneho zástupcu navrhovateľa, nakoľko tento sa s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou na pojednávanie nedostaví. Ak sa potom právny zástupca vedľajšieho účastníka na

takomto pojednávaní zúčastní, keď sa zároveň pri prednese úplne pridrží písomne podaného vyjadrenia, vyjadří sa len všeobecne bez argumentácie platnej pre konkrétny prejednávany prípad, nemôže súd inak, ako považovať účasť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaní za celkom neúčelnú a smerujúcu iba k navýšeniu trov právneho zastúpenia. Za neúčelné potom súd považoval nielen odmenu, ale aj režijný paušál, náhradu za stratu času a cestovné náhrady (tu s poukazom i na skutočnosť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nie je vlastníkom ani držiteľom motorového vozidla, s ktorým mal cestu vykonať).

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporkyňu a vystupoval na strane odporkyne, ktorej právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko bola v konaní úspešnejšia. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi (a síce tie, ktoré boli súdom uznané), za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 24 OSP, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté 2 úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv odporkyne, a síce prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a vyjadrenie vo veci samej s argumentáciou vzťahujúcou sa na prejednávany prípad, ku ktorej je potrebná odborná spôsobilosť advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.